

OPMANDSKENDELSE

i

Faglig Voldgift

(FV 2013.0127)

HK Stat

(advokat Peter Nisbeth)

mod

Moderniseringsstyrelsen

for

Forsvarets Personeltjeneste

(kammeradvokaten ved advokat Niels Banke)

Afsagt den 25. marts 2014

1. Parternes uoverensstemmelse

Der er under denne sag tvist mellem parterne om, hvorvidt der for medarbejdere, der er omfattet af civilarbejderloven, skal indbetales pensionsbidrag af udligningstillæg i henhold til § 14, stk. 4 og 5, i Organisationsaftale af 23. januar 2002 om nyt lønsystem for kontorfunktionærer i statens tjeneste.

2. Påstande

Klager, HK Stat, har nedlagt påstand om, at indklagede skal anerkende, at der for perioden fra den 1. april 2003 skal indbetales pensionsbidrag af udligningstillæg i henhold til § 14, stk. 4 og 5, i organisationsaftale af 23. januar 2002 om nyt lønsystem for kontorfunktionærer i statens tjeneste, til den supplerende pensionsordning for de medarbejdere, der er omfattet af civilarbejderloven. Pensionsbidraget forrentes med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid til betaling sker.

Indklagede, Moderniseringsstyrelsen for Forsvarets Personeltjeneste, har nedlagt følgende påstande.

Principal: Frifindelse

Subsidiære påstande:

1.a. Subsidiært: Frifindelse for så vidt angår de ydelser, der er forfaldet før den 7. juni 2006.

1.b. Mere subsidiært: Frifindelse for så vidt angår de ydelser, der er forfaldet på et tidligere tidspunkt efter voldgiftsrettens skøn.

2.a. Subsidiært: Frifindelse i det omfang den enkelte i givet fald vil opnå dobbelt pensionsdækning af hele eller dele af udligningstillægget, dvs. i det omfang hele eller dele af den enkeltes udligningstillæg i givet fald både vil være dækket af skyggeforløbet inkl. trinforhøjelsen og dermed ved beregning af tjenestemandspensionen og efter klagers påstand udløse indbetaling af pensionsbidrag til en supplerende bidragsfinansieret pensionsordning, og frifindelse for så vidt angår den del af udligningstillægget, der overstiger den enkelte ansattes tidligere stedtillæg.

2.b. Mere subsidiært: Frifindelse i det omfang den enkelte i givet fald vil opnå dobbelt pensionsdækning af hele eller dele af udligningstillægget, dvs. i det omfang hele eller dele af den enkeltes udligningstillæg i givet fald både vil være dækket af skyggeforløbet inkl. trinforhøjelsen og dermed ved beregning af tjenestemandspensionen og efter klagers påstand udløse indbetaling af pensionsbidrag til en supplerende bidragsfinansieret pensionsordning.

2.c. Mest subsidiært: Frifindelse for så vidt angår den del af udligningstillægget, der overstiger den enkelte ansattes tidligere stedtillæg.

3. Subsidiært: Hel eller delvis frifindelse for så vidt angår klagers krav om betaling af renter for så vidt angår den del af rentekravet, der er opstået i perioden fra den 11. oktober 2012 til den 7. maj 2013.

3. Sagens behandling

Sagen blev mundtligt forhandlet den 17. januar 2014 for en faglig voldgiftsret med følgende partsudpegede medlemmer:

Udpeget af klager: Dan Richardsen og Henrik Gammelholm.

Udpeget af de indklagede: Carsten Holm og Mogens Esmarch.

Som opmand er udpeget undertegnede højesteretsdommer Jytte Scharling.

Som procedør for klager mødte advokat Peter Nisbeth.

Som procedører for indklagede mødte kammeradvokaten ved advokat Niels Banke og advokat Nina Ammitzbøll Juul.

Der blev under den mundtlige forhandling afgivet forklaring af faglig chef i HK Stat Tina Green, chefkonsulent Gorm Neigaard og sekretariatskoordinator Eva Leisner

Da der efter forhandling og votering ikke blandt de af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten kunne opnås enighed om eller flertal for en afgørelse, træffes afgørelsen af opmanden.

De partsudpegede medlemmer erklærede sig indforstået med, at kendelse afsiges uden fuldstændig sagsfremstilling.

4. Sagsfremstilling, overenskomstgrundlag m.v.

Sagen angår fortolkning af § 14, stk. 4 og 5, i ”Aftale mellem Finansministeriet og HK/STAT om nyt lønsystem for kontorfunktionærer i statens tjeneste”. Aftalen indgik som bilag 3 til 2002-organisationsaftalen for kontorfunktionærer i statens tjeneste. Aftalen er trådt i kraft den 1. april 2003. Bestemmelserne er sålydende:

”§ 14. Overgangsordning for allerede ansatte på gammelt lønsystem

...

Stk. 4. Hvis den samlede faste løn ved indplaceringen på basisløn, inkl. evt. nye tillæg er lavere end den hidtidige samlede faste løn, ydes et personligt tillæg til udligning af forskellen. Tillægget ydes som et lokalt kvalifikationstillæg. Hidtidige midlertidige tillæg indgår ikke i den samlede faste løn, men opretholdes som midlertidige tillæg i den aftalte periode.

Stk. 5. Det personlige tillæg er pensionsgivende.

...”

Der er mellem parterne tvist om, hvorvidt bestemmelsen i § 14, stk. 5, skal fortolkes således, at den også gælder for udligningstillæg, der ved overgangen fra gammelt og nyt lønsystem blev tildelt til

kontorfunktionærer omfattet af civilarbejderloven, således at der også for disse medarbejdere skal indbetales pensionsbidrag af udligningstillægget til en supplerende bidragsfinansieret pensionsordning.

Civilarbejderloven gælder for bl.a. civile funktionærer og håndværkere i det militære forsvar, ved geodætisk institut og søkortarkivet, samt disse efterlevende ægtefæller og børn. Som udgangspunkt gælder loven ikke for personer ansat efter den 1. januar 1999. De omfattede medarbejdere er i henhold til civilarbejderlovens § 2, stk.1, berettiget til alderspension m.v. efter tilsvarende regler, som gælder for tjenestemænd. De civilt ansatte kontorfunktionærer i forsvaret, ansat før den 1. januar 1999, udgør således en "lukket gruppe" med tjenestemandslignende pensionsvilkår. I 2003 var 1.541 kontorfunktionærer omfattet af gruppen. I september 2013 omfatter gruppen 559 ansatte.

Om nyt lønsystem

Finansministeriet og CFU indgik som led i overenskomstforhandlingerne i 1997 på statens område en aftale om forsøg med nye lønsystemer til afløsning af det hidtidige system, der bl.a. var baseret på en anciennitetsbestemt løntrinskala. Aftalen blev justeret i 1999. Det var et led i aftalen, at medarbejdere, der efter indplacering på nyt lønsystem ville få end lavere løn end den hidtidige, ville få et udligningstillæg, således at de ikke gik ned i løn. Aftalens § 9 vedrørte pensionsforhold for tjenestemænd. Det fremgår af Finansministeriets og CFUs fælles "Vejledning om nye lønsystemer i staten" fra 2000, at indførelsen af nye lønsystemer i staten på længere sigt ville kræve en tilpasning af hele tjenestemandspensionssystemet. Om overgangsordningerne hedder det bl.a.:

"Det er endvidere aftalt, at udligningstillæg samt tillæg, der videreføres fra det hidtidige lønsystem som led i overgangsordninger – herunder rådighedstillæg – generelt er pensionsgivende på overenskomstområdet.

På tjenestemandsområdet er de pensionsmæssige forhold i forbindelse med overgangen...reguleret ved opretholdelsen af det hidtidige skalatrinsforløb som et pensionsmæssigt skyggeforløb. Eventuelle udligningstillæg har derfor ikke pensionsmæssig relevans, og der skal således ikke indbetales bidrag til supplerende pensionsordninger af sådanne tillæg."

Det er ubestridt, at der i forsøgsperioden ikke skulle indbetales bidrag til supplerende pensionsordninger af varige tillæg, herunder udligningstillæg, for kontorfunktionærer omfattet af civilarbejderloven. Det er ligeledes ubestridt, at det fulgte af Finansministeriets dagældende aftale om lokalløn og chefløn, at der for såvel tjenestemænd som overenskomstansatte kunne aftales pensionsbidrag af varige og midlertidige tillæg.

Særligt om overenskomstforhandlingerne i 2002 og nyt lønsystem

Overenskomstforhandlingerne på statens område blev påbegyndt i december 2001.

Efter det oplyste blev forhandlingerne mellem Finansministeriet og CFU om "Rammeaftale om nye lønsystemer" afsluttet medio januar 2002. Det fremgår af rammeaftalen, at nye lønsystemer kan aftales som basislønsystemer, intervallønsystemer eller andre lønsystemer. Ved basislønsystem aftales en basisløn, der kan suppleres med centralt og lokalt aftalte tillæg, jf. aftalens § 4. Rammeaftalen indeholder i §§ 7, 9 og 10 bl.a. følgende bestemmelser:

”§7. Overgang til det nye lønsystem

For allerede ansatte skal den samlede, faste løn ved overgangen til det nye lønsystem mindst svare til lønnen forud for overgangen.

Stk. 2. Hvis den samlede faste løn ved indplacering i lønintervallet, henholdsvis basislønnen, inkl. eventuelle nye tillæg, er lavere end den hidtidige samlede, faste løn, ydes et personligt tillæg til udligning af forskellen. Hidtidige midlertidige tillæg indgår ikke i den samlede faste løn, men opretholdes som midlertidige tillæg i den aftalte periode.

For ansatte, der er omfattet af et basislønsystem, ydes tillægget som et lokalt kvalifikationstillæg i henhold til § 4, stk. 5, eller eventuelt, hvis der lokalt er enighed herom, et lokalt funktionstillæg i henhold til § 4, stk. 4.”

§ 9. Pension – tjenestemænd mfl.

Tjenestemænd og tjenestemandslignende ansatte med statsgaranterede pensionsordninger indplacere i pensionsmæssig henseende i det lønrammeforløb, der var gældende forud for den ansattes overgang til det nye lønsystem med oprykning i overensstemmelse med de hidtil gældende anciennitetsregler.

Stk. 2 Ved pensionering beregnes tjenestemandspensionen herefter på grundlag af den pensionsgivende løn på det skalatrin, hvorpå den pågældende ved pensioneringstidspunktet var indplaceret i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Hvis der aftales oprykning til en højere basisløngruppe eller varige tillæg/tillægsforhøjelser for funktioner eller kvalifikationer, henholdsvis sker oprykning i lønintervallet, der i det hidtidige lønsystem ville have haft form af en oprykning til højere lønramme, indgår parternes samtidig aftale om, at den ansatte i pensionsmæssig henseende indplaceres i den højere lønramme.

...

Stk. 5. Medmindre stk. 3 finder anvendelse, kan der som supplement lokalt aftales pensionsbidrag af varige eller midlertidige tillæg, efter § 4, stk. 4 og 5. Evt. pensionsbidrag indbetales efter reglerne i aftale af 18. maj 1995 mellem Finansministeriet og centralorganisationerne om pensionsbidrag af faste tillæg til tjenestemænd.

Bemærkning:

...

Kompetencen til – som supplement til tjenestemandspensionsordningen – at aftale pensionsbidrag af varige og midlertidige tillæg i det nye lønsystem forudsættes delegeret til de lokale aftaltparter.

...

Der kan aftales pensionsbidrag af varige og midlertidige tillæg. Derudover kan der aftales pensionsbidrag af dele af udligningstillægget i den udstrækning, det erstatter tillæg (f.eks. lokallønstillæg), hvoraf der har været indbetalt pensionsbidrag til en supplerende pensionsordning.

§ 9 og bemærkningerne hertil gælder, indtil pensionsforholdene for tjenestemænd og ansatte med ret til tjenestemandspension er blevet fastlagt i overensstemmelse med ”Pensionsforhold for tjenestemandsgupper på nye lønsystemer”.

...”

”§ 10. Pension – overenskomstansatte mfl.

For overenskomstansatte mfl. der er omfattet af forsikringsmæssige pensionsordninger, indbetales der pensionsbidrag af den aftalte løn indenfor lønintervallet, henholdsvis basislønnen samt af varige og midlertidige tillæg, fastsat efter § 4, stk. 2-5 og § 5, stk. 2.

Finansministeriet og den forhandlingsberettigede organisation (central)organisation kan dog i den enkelte aftale om et nyt lønsystem aftale ikke-pensionsgivende tillæg efter § 4, stk. 2-3 og § 5, stk. 2.

..”

Som et led i overenskomstforhandlingerne i 2002 på statens område indgik Finansministeriet og HK Stat den 23. januar 2002 forlig om ”Organisationsaftale for kontorfunktionærer i statens tjeneste”. Som en del af forliget indgik parterne ”Aftale mellem Finansministeriet og HK/STAT om nyt lønsystem for kontorfunktionærer i statens tjeneste”. Det fremgår af denne aftale, at den indgås i henhold til Rammeaftale mellem Finansministeriet og CFU om nye lønsystemer, hvis bestemmelser gælder, hvor intet andet er nævnt i aftalen. Det fremgår endvidere, at lønsystemet er et basislønssystem, der består af en basisløn suppleret med en tillægsdel. Tillægsgdelen omfatter centralt og lokalt aftalte funktionstillæg og kvalifikationstillæg mv. Aftalen indeholder bl.a. følgende bestemmelser, herunder de i sagen omtvistede:

§ 12. Pension

Der indbetales pensionsbidrag på 12,5 % af den enkelte ansattes basisløn samt varige og midlertidige tillæg. Ansatte, der er omfattet af en tjenestemandspensionslignende ordning, behandles pensionsmæssigt efter bestemmelserne i Rammeaftale mellem Finansministeriet og CFU om nye lønsystemer § 9.

..

§ 14 Overgangsordning for allerede ansatte på gammelt lønsystem

Overgang til det nye lønsystem sker pr. 1. april 2003 for institutioner, hvor den lokale budget-, forhandlings- og aftalekompetence er til stede. Øvrige institutioner overgår i takt med, at denne kompetence bliver delegeret til den enkelte institution, eller efter aftale mellem finansministeriet og HK/STAT

...

Stk. 4. Hvis den samlede faste løn ved indplaceringen på basisløn, inkl. evt. nye tillæg er lavere end den hidtidige samlede faste løn, ydes et personligt tillæg til udligning af forskellen. Tillægget ydes som et lokalt kvalifikationstillæg. Hidtidige midlertidige tillæg indgår ikke i den samlede fast løn, men opretholdes som midlertidige tillæg i den aftale periode.

Stk. 5. Det personlige tillæg er pensionsgivende.

...”

Aftalen er underskrevet den 23. januar 2002 af Peter Waldorff for HK Stat og af Lone Retoft for Finansministeriet.

Om forhandlingsforløbet er det oplyst, at aftaleudkast af 13. januar 2002 ikke indeholder en bestemmelse svarende til § 14, stk. 5. Et fremlagt aftaleudkast af 21. januar 2002, påført Personalestyrelsens håndskrevne bemærkninger, indeholder i § 10 følgende bestemmelse:

”§10. Pension

Der indbetales et pensionsbidrag af XX% af den enkelte ansattes basisløn samt varige og midlertidige tillæg. Ansatte, der er omfattet af en tjenestemandspensionslignende pensionsordning, behandles pensionsmæssigt efter bestemmelserne i rammeaftalens § 9 (RA § 10). [(RA § 10)er overstreget med håndskrift. Min bemærkning]

Stk. 2. Indbetaling af pensionsbidrag sker i øvrigt efter de regler, der er fastsat i StK-fællesoverenskomstens § X (RA § 10)”.[(RA § 10) er overstreget med håndskrift. Min bemærkning]

Aftaleudkastets § 12 angik overgangsordning for allerede ansatte på gammelt lønsystem. Det hedder heri:

”Stk. 5. Hvis den samlede faste løn ved indplaceringen på basisløn, inkl. evt. nye tillæg er lavere end den hidtidige samlede faste løn, ydes et personligt tillæg til udligning af forskellen. Tillægget ydes som et lokalt kvalifikationstillæg. Hidtidige midlertidige tillæg indgår ikke i den samlede faste løn, men opretholdes som midlertidige tillæg i den aftalte periode (RA § 7).[(RA § 7) er overstreget med håndskrift. Min bemærkning]

Stk. 6. Det personlige tillæg er pensionsgivende (RA § 10).”

Indklagede har oplyst, at RA henviser til Rammeaftalen.

Det fremgår af Finansministeriets omkostningsberegning for ”OK02” på HK-området, at merudgiften udgjorde 97.941.931 kr., heraf pensionsforbedring 43.804.412 kr. Gruppen af civilarbejdere indgik i beregningen af omkostningerne til pensionsforbedring.

De centrale overenskomstforhandlinger blev afsluttet med forlig mellem Finansministeriet og CFU den 27. januar 2002. Rammeaftale om nye lønsystemer indgår som bilag B til forliget. Samme dag blev der aftalt et bilag – bilag M – til CFU-forliget om ”Pensionsforhold for tjenestemandsgupper på nye lønsystemer”. Det hedder i bilag M bl.a.:

”Parterne er enige om følgende generelle principper for pensionsforhold for tjenestemandsgupper eller grupper af andre ansatte med ret til tjenestemandspension, der aflønnes på nye lønsystemer.

Tjenestemandsgupper, hvori der ikke sker nyansættelser på tjenestemandsvilkår

Der aftales et tjenestemandsforsløb svarende til gruppens hidtidige anciennitetssikrede skalatrinsforsløb forlænget med 2 skalatrin, dog maksimalt til skalatrin 48 (skyggepensionsforsløb). De 2 skalatrin opnås efter 2 år på sluttrin i hidtidigt skalatrinsforsløb, hvis dette er baseret på løntrin svarende til 2 skalatrin. Hvis det er ba-

seret på løntrin svarende til 1 skalatrin opnås de 2 skalatrin efter 2 hhv. 4 år på sluttrin i hidtidigt skalatrinsforløb.

...

Såfremt basisløn og pensionsgivende løntillæg (jf. rammeaftale om nye lønsystemer) tilsammen overstiger den pensionsgivende løn på sluttrinnet i skyggepensionsforløbet, indbetales der bidrag af overskydende beløb til en supplerende ordning. Dette pensionsbidrag udgør 18 pct., hvoraf 2/3 anses for arbejdsgiverbidrag og 1/3 egetbidrag.

...

På grundlag heraf har finansministeren givet tilsagn om i nødvendigt omfang at søge tjenestemandspensionsloven ændret, så ovenstående pensionsordning kan gennemføres."

Efter forhandlinger i løbet af 2003 blev der den 19. december 2003 indgået "Aftale om pensionsforhold for tjenestemandsgupper o.l. i forbindelse med nye lønsystemer", der med tilpasninger implementerede bilag M.

Om forløbet efter indgåelsen af "Organisationsaftale for kontorfunktionærer i statens tjeneste" med tilhørende bilag

Efter aftalens ikrafttræden den 1. april 2003 indbetalte Forsvaret ikke pensionsbidrag af udligningstillægget for kontorfunktionærer omfattet af civilarbejderloven til en supplerende bidragsfinansieret pensionsordning. Det fremgår af et notat af 17. august 2007, udarbejdet af Forsvarets Personeltjeneste, om fortolkning af cirkulære om pensionsforhold for tjenestemandsgupper o.l. i forbindelse med nye lønsystemer (bilag M) bl.a., at "udligningstillæg i forbindelse med overgangen til Ny Løn er oprettet som et ikke-pensionsgivende kvalifikationstillæg..."

I 2009 blev en medarbejder opmærksom på, at der ikke blev indbetalt pensionsbidrag til den bidragsfinansierede pensionsordning af udligningstillægget. Hun rettede henvendelse til Forsvarets Personeltjeneste, der ved mail af 21. august 2009 meddelte medarbejderen, at udligningstillægget for hendes vedkommende var pensionsgivende, og at dette ville blive rettet med tilbagevirkende kraft til den 1. april 2003, hvor medarbejderen overgik til ny løn.

Forsvarets Personeltjeneste rettede herefter ved mail af 16. september 2009 følgende henvendelse til Personalestyrelsen:

"Kære Pia Staniok

Jeg har behov for Personalestyrelsens fortolkningsbidrag i 2 forskellige spørgsmål vedrørende pensionsforhold for tjenestemandsgupper o.l. i forbindelse med nye lønsystemer (bilag M).

I relation til HK kontorfunktionærer fremgår det af Protokollat om gammelt lønsystem for kontorfunktionærer (Bilag 5) til organisationsaftalen § 13, stk. 4, at det personlige (udlignings-)tillæg (jf. stk. 3) er pensionsgivende.

” Er det ikke korrekt forstået, at der således på HK området er aftalt en mulig dobbeltdækning af udlignings-tillæggene, da udligningstillæg i teorien også er dækket af tjenestemandspensionen.

...

Konsulent i personalestyrelsen Pia Staniok besvarede den 7. oktober 2009 henvendelsen således:

”Ad spørgsmål 1)

Personalestyrelsen må bekræfte, at det personlige udligningstillæg til HK kontorfunktionærer er aftalt pensionsgivende.

Det betyder ganske rigtigt, hvis udligningstillægget ligger under slutskatratnet for en pensionsgivende løn, at der, som du skriver, vil være tale om dobbeltdækning, idet der både skal indbetales til finanslovens § 36 og til en supplerende pensionsordning...”

Forsvarets Personeltjeneste iværksatte herefter et omfattende forberedende arbejde med henblik på indbetaling af pensionsbidrag af udligningstillæg til medarbejdere omfattet af civilarbejderloven fra den 1. april 2003 og fremefter. Ved mail af 7. juni 2011 orienterede Forsvarets Personeltjeneste HK/Stat om, at tjenesten ville foretage efterbetaling af pensionsbidrag af udligningstillæg til medarbejdere omfattet af civilarbejderloven. Det hedder i mailen bl.a.:

”Kære Thomas

I forlængelse af tidligere mundtlige orienteringer senest på vores møde den 30. maj 2011 fremsender jeg som aftalt en skriftlig orientering om pension af udligningstillæg.

Det drejer sig om, at FPT på baggrund af en konkret sag er blevet opmærksom på bestemmelsen i HK Organisationsaftalens Bilag 5, § 13, stk. 3, hvoraf det fremgår, at *”hvis den samlede faste løn ved indplaceringen på basisløn, inkl. evt. nye tillæg er lavere end den hidtidige samlede faste løn, ydes et personligt tillæg til udligning af forskellen. Tillægget ydes som et lokalt kvalifikationstillæg”* og af stk. 4 fremgår det, at *”det personlige tillæg er pensionsgivende”*.

FPT har ved en stikprøvekontrol kunnet konstatere, at medarbejdere, der er omfattet af pensionsreglerne i Civilarbejderloven og dermed bestemmelserne i bilag M ikke har fået indbetalt pension af ”udligningstillægget” til den supplerende pensionsordning.

De medarbejdere, der ikke er omfattet af pensionsreglerne i bilag M, har fået indbetalt pension af udligningstillægget siden overgangen til Ny Løn pr. 1. april 2003.

Der er nedsat en intern arbejdsgruppe i FPT, der skal efterregulere pensionsindbetalingen. Arbejdsgruppen har på nuværende tidspunkt klarlagt, at det kan dreje sig om ca. 1200 nuværende og tidligere medarbejdere i perioden 1. april 2003 og til nu.

Sammen med indbetalingen af pension til den supplerende pensionsordning, vil der også blive beregnet og indbetalt morarenter af pensionsindbetalingen.

Den enkelte medarbejder vil blive underrettet i forbindelse med de konkrete efterreguleringer.”

I løbet af 2012 er der indbetalt pensionsbidrag af udligningstillæg til i alt 41 medarbejdere. Det er oplyst, at de samlede efterbetalingskrav er opgjort til ca. 35 mio. kr.

Ved brev af 12. september 2012 anmodede LO Moderniseringsstyrelsen om afholdelse af fællesmøde, idet HK Stat gjorde gældende, at der var sket brud på overenskomsten, og at der skulle betales bod herfor.

Den 11. oktober 2012 blev der afholdt fællesmøde. På mødet bestred Finansministeriet, at der var begået brud på organisationsaftalen, idet man gjorde gældende, at de pågældende medarbejdere ikke havde krav på indbetaling af pensionsbidrag til en supplerende pensionsordning af udligningstillæg. Finansministeriet beklagede på mødet, at der i 2009 fejlagtigt var foretaget en fortolkning, der nåede til det modsatte resultat.

Forsvarets Personeltjeneste har herefter indstillet arbejdet med efterbetaling af pensionsbidrag. Indklagede har erklæret, at Forsvarets Personeltjeneste ikke – hvis man får medhold i sagen – vil kræve de indbetalte beløb tilbagebetalt, da medarbejderne har modtaget disse i god tro.

Forklaringer

Tina Green har forklaret bl.a., at hun i dag er faglig chef i HK Stat/Danmark. Hun har deltaget i overenskomstforhandlingerne siden 1990'erne og deltog i forhandlingerne i 2002. Hun arbejdede her sammen med Peter Waldorff, der var formand for HK Stat og for CFU. Han var således topforhandler for lønmodtagergruppen på statens område. HK var dengang medlem af OAO, hvor HK udgjorde den største gruppe. HK repræsenterede 25.000 - 30.000 medlemmer og var dermed en stor og betydende gruppe.

I årene op til overenskomstforhandlingerne i 2002 havde der mellem overenskomstparterne været aftalt forsøg med ny løn, men der var ikke indvundet så mange erfaringer. Ved overenskomstforhandlingerne i 2002 var ny løn et stort tema og meget vigtigt for begge parter. Fra HKs side ønskede man at fremtidssikre lønforholdene. Medlemmerne var imidlertid ikke særligt begejstrede for tanken om ny løn, så der var stort fokus på at sikre, at medlemmerne stemte ordningen igennem. HK stod derfor i en gunstig forhandlingsposition, idet arbejdsgiversiden havde et stærkt ønske om et gennembrud for ny løn i den største gruppe på lønmodtagersiden.

Ved 2002 overenskomstforhandlingerne forhandlede forhandlingsfællesskabet CFU de generelle spørgsmål, f.eks. generelle lønstigninger og overenskomstrammen, ved "det store bord", herunder også hvor meget, der skulle gå til de "små borde", de enkelte organisationer.

OAO havde op til forhandlingerne stillet et generelt krav om, at alle løndelev blev pensionsgivende. Normalt hægter de enkelte organisationer sig på fællesoverenskomsten for så vidt angår pensionsspørgsmål, men der er intet til hinder for, at pension indgår i forhandlingerne ved det "lille bord", herunder at det aftales, at tillæg er pensionsgivende, således som det også fremgår af § 14, stk. 5, i 2002-overenskomsten. § 14, stk. 5, blev afregnet ved HKs forhandlingsbord.

I Finansministeriets omkostningsberegning for HK-ansatte i hele staten indgik udgiften til pension ved ny løn som en del af merudgiften ved overenskomsten. HK fik ved hendes ”bord” en rabat på 30 % i forhold til beregningerne. Arbejdsgiverne var i godt humør, fordi der var mange spørgsmål, bl.a. arbejdstidsregler, i spil.

Under forhandlingerne ved HKs ”bord” var HKs forudsætning, at alle skulle have pension af tillæg. Hun har ingen erindring om, at der blev talt om særlige grupper. De talte ikke om civilarbejderne som en særlig gruppe. De er jo helt almindeligt overenskomstansatte på alle andre områder end pensionen.

Efter indgåelsen af overenskomsten deltog hun som repræsentant for HK sammen med repræsentanter for staten i en række roadshows med orientering om det indgåede overenskomstforlig. Her blev det ikke nævnt, at nogle tillæg ikke skulle være pensionsgivende.

Hun underskrev i 2005 sammen med Pia Staniok fra personalestyrelsen ”Cirkulære om aftale om pensionsforhold for kontorfunktionærer omfattet af civilarbejderloven”. De talte ikke om udligningstillægget. Cirkulæret udelukker ikke, at der gives pension af dette tillæg.

HK konstaterede først i 2009, at tillægget til civilarbejderne ikke blev ydet. Det skete på grundlag af en konkret henvendelse. Det er ikke muligt at kontrollere forholdene på alle arbejdspladser. Pensionsstyrelsen anerkendte, at der var sket en fejl og gik i gang med beregningerne for efterbetaling af tillæg fra 2003 og frem. LO indkaldte i 2012 til fællesmøde vedrørende bodskravet som følge af overenskomstbruddet. Moderniseringsstyrelsen ringede først aftenen før fællesmødet for at meddele, at de nu var uenige i fortolkningen af overenskomsten.

Gorm Neigaard har forklaret bl.a., at han som ansat i Finansministeriet har haft ansvaret for det samlede pensionsområde siden år 2000. Ved overenskomstforhandlingerne nedsættes der under styregruppen ved det ”store bord” en række undergrupper. I hans tid som ansvarlig for pensionsområdet har tjenestemandspension altid henhørt under en undergruppe under det ”store bord”. Ved overenskomstforhandlingerne i 2002 gav spørgsmålet om pensionsforhold for tjenestemandsgupper på nye lønsystemer anledning til indgående drøftelser i undergruppen, hvor han deltog. Forhandlingerne blev afsluttet som nogle af de sidste før indgåelsen af den samlede overenskomstaftale. Forhandlingerne resulterede i bilag M til forlig mellem Finansministeren og CFU 2002. Bilaget gælder for tjenestemænd og andre ansatte med tjenestemandspension, herunder skolelærere og civilarbejdere. Under forhandlingerne blev der ikke specielt omtalt krav for civilarbejdere.

Under forhandlingerne var man opmærksom på så vidt muligt at undgå dobbeltdækning. Ved indgåelsen af aftalen i bilag M var der mellem parterne enighed om, at hvis de to ekstra skalatrin ville vise sig at medføre dobbeltdækning vedrørende pension, så skulle det oveskydende beløb betales tilbage af pensionsselskaberne og statskassen. Det viste sig imidlertid at være både administrativt og juridisk vanskeligt, så tanken blev droppet.

Hvis et krav vedrørende tjenestemandspension skulle blive rejst ved et af de ”små borde”, er han helt sikker på, at hans kolleger ville kontakte ham. Han ville have sagt nej til aftaler i de enkelte organisationer. Hvis et krav skulle gennemføres, skulle det op i styregruppen.

Eva Leisner har forklaret, at hun som fuldmægtig i Personalestyrelsen deltog i forhandlingerne om organisationsaftalen for kontorphonale ved det "lille bord". Efter hendes bedste erindring forhandlede man ikke pensioner til tjenestemænd. De forhandlede intet, der berørte aftalen, bilag M. Hun har ingen erindring om, at de drøftede civilarbejderne som gruppe.

Under forhandlingerne var der mange aftaleudkast på bordet. De hentede teksterne til udkastene fra rammeaftalen og den tidligere forsøgsordning med ny løn. Det kan udledes af det tidligere udkast af 21. januar 2002, at der i § 14 henvises til bestemmelserne om overenskomstansatte, jf. henvisningerne til rammeoverenskomsten i dette udkast. § 14, stk. 5, kom ind på foranledning af HK. HK ville i høj grad gerne have ting skrevet ind en gang til, selv om det allerede måtte fremgå af andre generelle aftaler.

5. Parternes argumentation

Klager har til støtte for påstanden navnlig anført, at det ved forhandlingerne i januar 2002 om overenskomstfornyelsen for kontorfunktionærer i staten blev aftalt ved det "lille bord", at udligningstillæg for alle var pensionsgivende, hvilket dermed også omfattede civilarbejdere i Forsvaret. Det fremgår udtrykkeligt af aftalen, at den gælder for alle kontorfunktionærer. Efter aftalens ordlyd er udligningstillæg – uden undtagelser – pensionsgivende. Parterne ved det "lille bord" havde hjemmel til at aftale tillæg pensionsgivende for civilarbejdere. Arbejdsgiversiden tog ikke forbehold eller fik indført en undtagelsesbestemmelse.

§ 14, stk. 5, kom ind i aftalen om nyt lønsystem for kontorfunktionærer i statens tjeneste efter krav fra HK som en ny bestemmelse i forhold til tidligere udkast. Bestemmelsen må fortolkes således, at den har et selvstændigt indhold. Bestemmelsen er unødvendig, såfremt den kun skulle gælde overenskomstansatte uden tjenestemandslignende pensioner.

Klagers forståelse støttes afgørende af, at civilarbejderne indgik i overenskomstparternes beregning af de pensionsmæssige konsekvenser af overenskomstfornyelsen i 2002. HK betalte således ved forhandlingerne også for pension af udligningstillæg til civilarbejdere. Civilarbejdernes fulde løn indgik i omkostningsberegningen. Man fratrag således ikke de faste tillæg, som indtil da ikke havde været pensionsgivende. Det forhold, at man inddrog de tidligere ikke pensionsgivende tillæg i den pensionsgivende lønsum, taler afgørende for, at det skal betales pensionsbidrag også til civilarbejdere.

Klager har nærmere anført, at klager er enig med indklagede i, at udgangspunktet under forsøgsordningerne med Ny Løn før 2002-overenskomsten var, at der for kontorfunktionærer omfattet af civilarbejderloven ikke skulle indbetales bidrag til supplerende pensionsordninger af varige tillæg, herunder udligningstillæg. Det fremgik imidlertid samtidig af aftalen om lokalløn og chefløn, at det kunne aftales, at der blev indbetalt pensionsbidrag af varige og midlertidige tillæg.

Ved overenskomstforhandlingerne i 2002 var HK Stats indgang til forhandlingerne, at alle tillæg skulle være pensionsgivende, og dette var der som anført hjemmel til at aftale. HK Stat forhandlede derfor med det udgangspunkt, at faste tillæg – også til civilarbejdere – skulle være pensionsgivende.

HK Stats organisationsforhandling faldt på plads den 23. januar 2002, dvs. inden principperne for pensionsforholdene for tjenestemandsgruppen, bilag M, blev forhandlet på plads den 27. januar. HK Stat forhandlede derfor med udgangspunkt i, at faste tillæg til civilarbejdere kunne aftales pensionsgivende.

Det fremgår af parternes aftale om nyt lønsystem i § 12, at ansatte omfattet af tjenestemandspensionslignende pensionsordninger behandles efter rammeaftalen mellem Finansministeriet og CFU om nye lønsystemer. Denne rammeaftale giver i § 9, stk. 5, hjemmel til at løntillæg kan aftales pensionsgivende. Den omtvistede bestemmelse i § 14, stk. 5, ville være overflødig, hvis den blot fastslog at kun udligningstillæg til andre overenskomstanatte end civilarbejdere er pensionsgivende, idet det i forvejen fulgte af rammeaftalen om nye lønsystemer, at udligningstillæg til overenskomstanatte er pensionsgivende.

Den efterfølgende aftale af 27. januar 2002 ved det ”store bord”, bilag M, udelukker da heller ikke, at faste tillæg kan aftales pensionsgivende til en supplerende pensionsordning. HK Stats aftale er derfor ikke i strid med bilag M.

HK Stats forståelse af aftalen støttes af, at alle parter – fra det blev konstateret, at der ikke var indbetalt pensionsbidrag og frem til afholdelsen af fællesmødet – var enige om fortolkningen af § 14, stk. 4 og 5, hvorefter udligningstillæg for civilarbejdere var pensionsgivende.

Det bestrides, at nogen del af efterbetalingskravene er forældede. Pensionsområdet er særdeles vanskeligt, og den enkelte civilarbejder havde ikke anledning til at kende deres krav før sagen opstod i 2009. Forældelsesfristen kan tidligst løbe fra 2009 og er afbrudt ved Forsvarets Personeltjenestes erkendelse i juni 2011.

Det bestrides endvidere, at der er grundlag for at begrænse kravene som følge af mulig pensionsmæssig overdækning eller at begrænse kravet til det tidligere stedtillæg. Det var aftaleparterne bekendt, at der kunne opstå situationer med overdækning, og dette accepterede man

Det bestrides endeligt, at der er grundlag for at begrænse rentekravet. Der er ikke udvist passivitet. Der er tale om en kompliceret sag, som har krævet en længere sagsbehandling.

Indklagede har til støtte for sine påstande navnlig anført, at § 14, stk. 4 og 5, i 2002-aftalen om nyt lønsystem for kontorfunktionærer ikke skal fortolkes således, at udligningstillæg er pensionsgivende for kontorfunktionærer omfattet af civilarbejderloven.

Det gøres gældende, at parterne ikke under forhandlingerne om aftalen aftalte, at udligningstillæg for civilarbejdere skulle være pensionsgivende og dermed udløse bidrag til en supplerende pensionsordning. Parterne forhandlede ud fra en forudsætning om, at civilarbejdernes pensionsforhold i det hele blev reguleret af civilarbejderloven samt af § 9 i rammeaftalen om nye lønsystemer, indtil

der – i henhold til principperne i bilag M til CFU-forliget 2002 – blev indgået aftale om pensionsforhold for tjenestemandsgupper og medarbejdere med tjenestemandslignende pensionsordninger i forbindelse med de nye lønsystemer. Det var således en fælles forudsætning for parterne, at udligningstillæg til civilarbejdere ikke var pensionsgivende.

Parterne har ikke under forhandlingerne haft nogen fælles vilje til at gøre udligningstillæg for civilarbejdere pensionsgivende. Civilarbejdere blev slet ikke nævnt under forhandlingerne. Det må lægges til grund, at HK ikke havde vilje til ved det ”lille bord” at indgå aftale om pensionsforholdene for ansatte med tjenestemandslignende pensionsforhold. HK var bekendt med, at disse forhold blev drøftet i en undergruppe ved det ”store bord”. Det har enhver formodning imod sig, at parterne ved det ”lille bord” den 23. januar 2002 skulle have indgået aftale om civilarbejdernes pensionsforhold, da de generelle forhandlinger vedrørende tjenestemandspensionsforhold ved overgang til nyt lønsystem endnu ikke var afsluttet

Det har endvidere formodningen imod sig, at det skulle være aftalt, at udligningstillægget til civilarbejderne skulle være pensionsgivende, idet en sådan aftale ville stille civilarbejderne særligt gunstigt, idet det ville indebære mulighed for dobbelt pensionsdækning af de samme lønkroner, nemlig ved, at hele eller dele af udligningstillægget i visse tilfælde ville blive pensionsdækket af bidrag samtidig med, at den samme løndel indgår i den tjenestemandspensionsgivende løn og dermed i tjenestemandspensionen.

Det bestrides, at det forhold, at civilarbejderne indgik ved beregningen af de omkostningsmæssige konsekvenser ved overenskomsten, kan tillægges nogen betydning. Det gøres gældende, at civilarbejderne som en lukket gruppe i overensstemmelse med generelle principper om beregning af varige konsekvenser – dvs. konsekvenser når gruppen på langt sigt er erstattet af overenskomstansatte på sædvanlige overenskomstmæssige pensionsvilkår – indgik i Finansministeriets grundlag for beregning af varige merudgifter. Hertil kommer, at klager er bundet af forhandlingsresultatet, herunder den rabat på 30 %, som blev opnået ved forhandlingerne.

Indklagedes forståelse af aftalen støttes afgørende af, at der først syv år efter aftalens indgåelse blev stillet spørgsmål til den pensionsmæssige behandling af udligningstillæg. Dette indikerer, at der oprindeligt har været enighed mellem parterne om, at udligningstillæg til civilarbejdere ikke var pensionsgivende.

Indklagede er ikke bundet af den fejlagtige rådgivning, der i 2009 blev ydet af Pensionsstyrelsen af en medarbejder, der ikke selv havde deltaget i 2002-overenskomstforhandlingerne, eller af det forhold, at Forsvarets Personeltjeneste som en konsekvens af den fejlagtige rådgivning tog skridt til at efterbetale pensionsbidrag.

Til støtte for den subsidiære påstand 1.a. om frifindelse for de ydelser, der er forfaldet før den 7. juni 2006, gøres det gældende, at ydelser forfaldet før dette tidspunkt er forældede. For arbejdsgiverbidrag til pensionsordninger gælder efter såvel 1908-forældelsesloven som 2008-forældelsesloven som udgangspunkt en forældelsesfrist på 5 år. Da der er tale om løbende ydelse, indtræder forældelsen løbende. I nærværende sag må forældelsen anses for afbrudt ved Forsvarets Personeltjene-

stes fejlagtige tilkendegivelse over for HK Stat den 7. juni 2011 om, at man erkendte kravet om efterbetaling af pensionsbidrag af udligningstillæg samt morarenter heraf. Ydelser forfaldet mere end fem år før, er herefter forældet. Subsidiært gøres det gældende, at forældelse er indtrådt på et efter voldgiftsrettens skøn tidligere tidspunkt end den 7. juni 2006.

Til støtte for de subsidiære påstande 2. a. og 2. b. gøres det gældende, at det har formodningen imod sig, at der skulle være indgået en aftale med den konsekvens, at de ansatte opnåede dobbeltdækning. Dette vil være tilfældet i det omfang, den enkelte vil opnå dobbelt pensionsdækning af hele eller dele af udligningstillægget ved både at være dækket af skyggeforløbet ved trinforhøjelser og dermed ved beregningen af tjenestemandspensionen og samtidig opnå indbetaling af pensionsbidrag til en supplerende pensionsordning.

Til støtte for de subsidiære påstande i 2.a. og 2.c. gøres det gældende, at såfremt voldgiftsretten måtte finde, at der skal indbetales pensionsbidrag af udligningstillæg, skal dette kun ske af den del af udligningstillægget, der er trådt i stedet for stedtillæg. Indklagede har herved henvist til, at der ved omkostningsberegningerne blev taget udgangspunkt i en forudsætning om, at udligningstillægget var lig med et tidligere stedtillæg.

Til støtte for den subsidiære påstand 3 gøres det gældende, at klager som følge af passivitet helt eller delvist har fortabt retten til renter for den nævnte periode. Fællesmøde blev afholdt den 11. oktober 2012, og klageskrift blev først indleveret den 7. maj 2013. Når henses til efterbetalingskravets størrelse på ca. 35 mio. kr. er der udvist retsfortabende passivitet ved at lade hengå mere end 6 måneder før anlæggelsen af voldgiftssagen.

Opmandens begrundelse og resultat

Om fortolkningen af § 14, stk. 4 og 5, i "Aftale mellem Finansministeriet og HK/STAT om nyt lønsystem for kontorfunktionærer i statens tjeneste".

Efter det oplyste lægger jeg til grund, at Rammeaftale mellem Finansministeriet og CFU om nye lønsystemer, der blev indgået den 27. januar 2002 som et bilag til CFU-forliget af samme dag, blev færdigforhandlet i midten af januar 2002, og at det er denne rammeaftale, der henvises til i Organisationsaftale for kontorfunktionærer i statens tjeneste, der blev indgået den 23. januar 2002. Jeg lægger endvidere til grund, at bilag M (Pensionsforhold for tjenestemandsgupper på nye lønsystemer) til forlig mellem finansministeren og CFU 2002 blev færdigforhandlet den 27. januar 2002, lige før CFU-forliget blev indgået.

Efter bevisførelsen lægger jeg endvidere til grund, at HK under forhandlingerne havde rejst krav om, at alle løndele skulle være pensionsgivende, og at forhandlerne på arbejdsgiverside forhandlede ud fra en forudsætning om, at pension for tjenestemandslignende ansatte skulle forhandles ved de centrale forhandlinger (det "store bord"). Det må efter vidneforklaringerne lægges til grund, at ingen af vidnerne erindrer, at civilarbejderne som en særlig gruppe har været nævnt under forhandlingerne ved det "lille bord" om forlig mellem finansministeren og HK Stat.

På denne baggrund finder jeg, at det må lægges til grund, at parterne ikke har haft en fælles forståelse af bestemmelsen i § 14, stk. 5, for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt udligningstillæg til civilarbejdere er pensionsgivende.

Til støtte for indklagedes fortolkning af § 14 taler navnlig, at udligningstillæg ikke havde været pensionsgivende under de tidligere forsøgsordninger, og at det ville være i overensstemmelse med sædvanlig praksis, at spørgsmål om pensionsforhold for ansatte med tjenestemandslignende pensionsvilkår blev forhandlet ved de centrale forhandlinger (det ”store bord”), samt det forhold, at Forsvarets Personeltjeneste i en årrække har administreret i overensstemmelse med denne forståelse uden indsigelse fra HK.

Heroverfor står imidlertid ordlyden af § 14, stk. 5, og bestemmelsens placering i en særbestemmelse om overgangsordning for allerede ansatte på gammelt lønsystem.

Ved vurderingen af, hvilken betydning ordlyden skal tillægges, må det indgå, at aftalen i § 12 indeholder en generel bestemmelse om pension, der omfatter både ansatte på almindelige overenskomstmæssige pensionsvilkår og ansatte, der er omfattet af en tjenestemandslignende pensionsordning. For de sidstnævnte fremgår det, at de pensionsmæssigt behandles efter bestemmelsen i Rammeaftalen mellem Finansministeriet og CFU om nye lønsystemer § 9. Denne bestemmelse fastlægger, at tjenestemandspensionen beregnes på grundlag af den pensionsgivende løn på det skalatrin, hvorpå den pågældende på pensioneringstidspunktet var indplaceret (”skyggeforløbet”), men bestemmelsen giver mulighed for, at der lokalt kan aftales pensionsbidrag af varige og midlertidige funktions- eller kvalifikationstillæg, jf. § 9, stk. 5.

Som nævnt ovenfor indeholder § 14 en overgangsbestemmelse for allerede ansatte på gammelt lønsystem. Bestemmelsen fremtræder som en generel regel, der ikke skelner mellem ansatte på overenskomstmæssige eller tjenestemandslignende pensionsordninger. Det fremgår af § 14, stk. 4, at udligningstillæg er et personligt tillæg, der ydes som et lokalt kvalifikationstillæg, og det følger af § 14, stk. 5, at dette tillæg er pensionsgivende. Bestemmelsens ordlyd taler således klart for, at alle udligningstillæg er pensionsgivende. Når dette sammenholdes med, at civilarbejderne indgik i de oprindelige beregninger over udgiften til pensionsforbedring – før den ydede rabat på 30 % - finder jeg, at § 14, stk. 5, må fortolkes i overensstemmelse med sin ordlyd, således at der også for de medarbejdere, der er omfattet af civilarbejderloven, skal indbetales pensionsbidrag til den supplerende pensionsordning.

Jeg finder endvidere, at hverken bestemmelsens ordlyd eller det oplyste om forhandlingsforløbet giver grundlag for at begrænse pensionsindbetalingen i de tilfælde, hvor hele eller dele af udligningstillægget både vil indgå ved beregningen af tjenestemandspensionen og vil udløse indbetaling til en supplerende bidragsfinansieret pensionsordning. Jeg bemærker herved, at det fremgår af Gorm Neigaards forklaring om de centrale forhandlinger, at man her var opmærksom på, at der kunne blive tale om, at det i nogle tilfælde måtte accepteres, at en medarbejder opnåede dobbeltdækning ved pension af udligningstillæg.

Om forældelse og passivitet

HK Stats krav i sagen støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold. Forældelsesfristen for efterbetalingskravene er 5 år, jf. såvel 1908-forældelsesloven som nu § 4 i den nugældende forældelseslov (2008-forældelsesloven). Der er tale om løbende ydelser, der som udgangspunkt forældes løbende.

Forsvarets Personeltjeneste blev opmærksom på problemstillingen vedrørende pension af udligningstillæg på baggrund af en konkret henvendelse fra en medarbejder. Forsvarets Personeltjeneste forelagde herefter spørgsmålet om fortolkningen af overenskomsten for Personalestyrelsen og tog på baggrund af personalestyrelsens vejledning skridt til at efterbetale pensionsbidrag af udligningstillæg til civilarbejdere. Ved mail af 7. juni 2011 orienterede Forsvarets Personeltjeneste HK Stat om de skridt, man havde taget vedrørende efterbetaling. Forsvarets Personeltjenestes mail må – som erkendt af indklagede – anses som en erkendelse af forpligtelsen. Forældelsen må derfor senest anses for afbrudt den 7. juni 2011, jf. nu 2008-forældelseslovens § 15. Der er ikke under sagen dokumenteret oplysninger om et forudgående forhandlingsforløb mellem klager og indklagede af en sådan karakter, at forældelsen kan anses for afbrudt ved sådanne forhandlinger, jf. nu 2008-forældelseslovens § 21.

Spørgsmålet er herefter, om forældelsesfristen kan anses for suspenderet som følge af uvidenhed om kravet i medfør af § 3 i 1908-forældelsesloven og § 3, stk. 2, i 2008-forældelsesloven. Når hen ses til, at HK/Stat støtter kravet på ordlyden af overenskomstaf-talen, og at det derved er muligt at blive bekendt med det retlige grundlag for kravet ved en umiddelbar læsning af aftalen, finder jeg, at der ikke i denne sag foreligger sådanne særlige omstændigheder, at forældelsesfristen kan anses for suspenderet. De ydelser, der er forfaldet før den 7. juni 2006, er herefter bortfaldet som forældede. Det bemærkes, at Forsvarets Personeltjenestes tilkendegivelse i mailen af 7. juni 2011 til HK ikke kan anses som et bindende tilsagn om efterbetaling.

For så vidt angår rentekravet bemærkes, at den tid, der er forløbet fra mæglingssmødet til indgivelsen af klageskriftet, ikke giver grundlag for at anse nogen del af rentekravet for perioden fra den 11. oktober 2012 til den 7. maj 2013 for bortfaldet som følge af passivitet.

Konklusion

Som følge af det anførte tager jeg herefter indklagedes subsidiære påstand 1.a. til følge således, at Forsvarets Personeltjeneste skal anerkende, at der for perioden fra den 7. juni 2006 skal indbetales pensionsbidrag af udligningstillæg i henhold til § 14, stk. 4 og 5, i Organisationsaftale af 23. januar 2002 om nyt lønsystem for kontorfunktionærer i statens tjeneste til den supplerende pensionsordning for de medarbejdere, der er omfattet af civilarbejderloven. Pensionsbidraget forrentes med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid.

Thi bestemmes:

Forsvarets Personeltjeneste skal anerkende, at der for perioden fra den 7. juni 2006 skal indbetales pensionsbidrag af udligningstillæg i henhold til § 14, stk. 4 og 5, i Organisationsaftale af 23. januar 2002 om nyt lønsystem for kontorfunktionærer i statens tjeneste, til den supplerende pensionsordning for de medarbejdere, som er omfattet af civilarbejderloven. Pensionsbidraget forrentes med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid til betaling sker.

Hver part skal bære egne sagsomkostninger og betaler halvdelen af opmandens honorar.

København, den 25. marts 2014.

Jytte Scharling